Pregaria.cat

Entrada

Avui és sempre encara

Sembla que aquesta nit de Sant Joan és una nit molt especial. Potser si que ho sigui per algunes persones. Per altres no és més que memòria de quan eren joves. Altres músiques, altres amistats, altres sentiments... ahir, avui i demà és sempre.

Si ho reflexiones una mica te n'adones de que la teva vida és un ara continuat. Si la cadena de l'ara s'hagués trencat, ja no hi series. Ara que és, ara que va ser, ara que esperes que serà, un teixit continuat d'ara és el que en diem temps.

Contemples la gent que omple el vagó del metro tornant de la revetlla. Coincidim uns pocs minuts. Cadascú en el seu temps, la seva història, el seu nus per endavant que comença a arribar en aquests mateix moment, per obrir-se nou a l'altre... i així junts i separats a cada parada, seguint cadascú en el seu procés d'ara.

Has sortit al carrer i el dia ja comença. L'Ara d'avui és temps passat, d'ara en ara, lligam a tota la història fins als inicis del temps. Aquell primer moment energètic que va capacitar una continuïtat evolutiva, d'ara en ara fins ara en el carrer quan les llums comencen a apagar-se.

Recordes la teva infantesa, en aquell ara més llarg, i vas mentalment reculant ... els pares... els avis... temps que es perden en la nit dels temps , i sempre també l'ara oblidat, viscut i real.

Per un moment t'ha semblat que dintre teu Ell mou alguna cosa, una paraula en la profunditat del ser, i que et comunicava que tota l'eternitat és també un ara, no successiu sinó intensiu. El que és no està sotmès a l'energia, autèntica font del temps.

Però, ben cert que en Jesús ha entrat Déu en el devenir de l'ara, lligant per sempre humanitat temporal i eternitat divina.

AVUI ÉS SEMPRE ENCARA ...ARA
EL SEMPRE ÉS TAMBÉ AVUI EN NOSALTRES, UNIT AL NOSTRE ARA. Som temps, som ara teixit i lligat i en Ell som eternitat.

Deia aquella nit Descartes: ALEGRIA, ALEGRIA, ALEGRIA. En arribar a casa te n'adones que en el teu cor estàs adorant al Senyor de la vida.